

VANDEWEGHE, Luc (Oostende 19 februari 1914 – Brussel 25 juli 1985).

Behaalde het diploma van licentiaat thomistische wijsbegeerte (1936) en licentiaat wijsbegeerte en letteren, moderne geschiedenis (1937) aan de Katholieke Universiteit Leuven. In 1937 behaalde Vandeweghe het diploma van rijksarchivaris. Van oktober 1940 tot oktober 1945 was hij leraar aan het Koninklijk Atheneum in Mechelen. Van oktober 1945 tot april 1947 werd hij redacteur buitenland van het dagblad *De Nieuwe Standaard* en van april 1947 tot oktober 1950 chef van de buitenlandse rubriek van dit dagblad. In oktober 1950 werd hij chef buitenland van het dagblad *De Standaard* en in januari 1960 directeur van de redactie, wat hij bleef tot bij het faillissement van de naamloze vennootschap *De Standaard* in 1976, toen hij vroegtijdig met pensioen moest gaan. Als kolomschrijver over buitenlandse politiek werkte hij onder een nieuw bestuur en een nieuwe hoofdredactie aan de krant mee tot februari 1979.

Vandeweghe publiceerde verscheidene studies over internationale geschiedenis en politiek en werkte mee aan tijdschriften als *Reflector van het Hedendaagse Wereldgebeuren*, *De Maand*, het *Tijdschrift voor Diplomatie* en aan de **Belgische Radio en Televisieomroep**. Zijn commentaren ondertekende hij sinds 1945 met E. Troch.

Als **flamingant** werd Vandeweghe gevormd in de katholieke Vlaamse studentenbeweging. Hij werd lid van het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) en werkte in 1941-1942 met een drietal historisch-politieke bijdragen over internationale onderwerpen mee aan *De Nationaal-Socialist*. Tevens gaf hij lezingen voor collaborerende studiekringen (**collaboratie**). Na de oorlog werd hij gedagvaard voor een ereraad en verloor hij zijn job als onderwijzer. Nadien werkte hij mee aan het anti-repressieweekblad *Rommelpot*.

In zijn journalistieke werk legde de vrijzinnig geworden Vandeweghe, evoluerend naar sociaaldemocratische opvattingen, de nadruk op de internationale verhoudingen, waarin hij zeer snel de factor ontwikkelingsgebieden onderkende. Hij was een der eersten in Vlaanderen om, in heldere poli-

tieke analyses, over de Oost-West-tegenstellingen te schrijven in de geest van coëxistentie. Ten tijde van de koude oorlog werd hij vanwege die opvattingen het doelwit van scherpe anticomunistische aanvallen. Zijn mening als leidende redacteur van *De Standaard* luidde, dat men “de Vlaamse ontvoogding het best dient door het maken van een op ruimdenkendheid afgestemde goede krant”. Onder zijn redactionele leiding beleefden *De Standaard* en verwante bladen in de jaren 1960 een grote ontwikkeling.

LITERATUUR: F. Auwera, *Geen daden maar woorden*, 1970; – G. Durnez, *De Standaard. Het levensverhaal van een Vlaamse krant*, II, 1993.

GASTON DURNEZ*